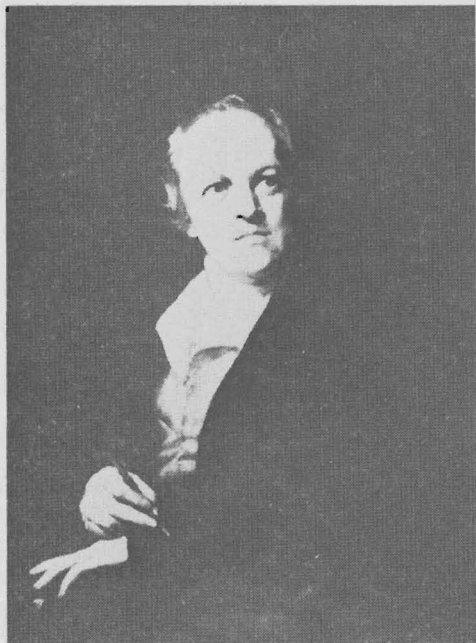

9. วิลเลียม เบลค (William Blake)

ศิลปินภาพพิมพ์ จิตรกร และกวีผู้ลึกลับ

ภาพเหมือนของเบลค

วิลเลียม เบลค เกิดที่โซโทในกรุงลอนดอน บิดามารดาสนับสนุนให้เขาเก็บสะสมภาพพิมพ์ฝีมือศิลปินอิตาลีเอาไว้ และส่งเขาไปเรียนวาดเขียนที่โรงเรียนของ เฮนรี พาร์ซ ใน ค.ศ. 1767 แล้วเขาก็ได้ไปฝึกหัดทำงานศิลปะกับศิลปินภาพพิมพ์ผู้หนึ่งใน ค.ศ. 1772

เมื่อเรียนครบ 7 ปีแล้ว เบลคก็ไปเข้าศึกษาที่ราชบัณฑิตยสภา และที่นั่นเองเขาเกิดความรู้สึกเกลียดชังต่อระเบียบทางวิชาการตามแนวทางที่ เซอร์ โจเซฟ เรย์โนลด์ ทำไว้ จึงทิ้งสถาบันศิลปะแห่งนั้นไปใน ค.ศ. 1780 แล้วมาติดต่อกับ เฮนรี ฟุเซลี เมื่อเขาแต่งงานแล้วใน ค.ศ. 1782 เบลคกับภรรยาและน้องชายของเขาชื่อ โรเบิร์ต ก็ร่วมกันเปิดร้านขายภาพพิมพ์ขึ้น แต่แล้วกิจการนี้ก็มึนต้องล้มเลิกไปหลังจากที่โรเบิร์ตเสียชีวิตในปี ค.ศ. 1787 ซึ่งทำให้เบลคเศร้าโศกและกลัดกลุ้มหนัก สิ่งนี้ประกอภกับความสัมพันธ์ของเขากับนักปฏิรูปสังคมสองคน คือ ทอม เพน และวิลเลียม ก๊อดวิน ทำให้เบลคก้าวเข้าสู่อาณาจักรลับเต็มตัว ระหว่าง ค.ศ. 1794 และ ค.ศ. 1800 เขาอยู่ที่แลมเบธในสภาพที่จมอยู่ในห้วงแห่งความขมขื่น ยากไร้ ไม่มีใครนิยม

ในช่วงนี้เบลคหารายได้เล็ก ๆ น้อย ๆ จากการทำภาพพิมพ์ และทำหนังสือบทกวีที่เขาเขียนเอง โดยมีภาพพิมพ์ฝีมือตัวเองประกอบเต็มไปหมด ภาพเหล่านี้เขาเอามาระบายสีด้วยมืออีกทีหนึ่ง เป็นวิธีการที่นับว่าไม่เหมือนใครเลยจริงๆ แล้วเขาก็ทดลองทำภาพพิมพ์ต่อไปเรื่อย ๆ เพื่อหาวิธีทำสีให้สดสวย เขาประพันธ์คำโคลงประกอบภาพขึ้นมาสองชุด คือ *Songs of Innocence* ในปี ค.ศ. 1789 และ *Songs of Experience* ในปี ค.ศ. 1794 ทั้งสองชุดแสดงทรรศนะของเบลคไปเป็นสองแบบ แม้ว่าเขาจะมองโลกในแง่ที่ขมขื่นเต็มที่ ความคิดของเขากลับตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งความหวังในมนุษยชาติ และสายตาที่มองสิ่งต่าง ๆ อย่างกระจ่างชัดแบบเด็ก ๆ ของเขาก็ยังเป็นอยู่อย่างนั้น การมองโลกง่าย ๆ ตรง ๆ นี้ถูกนำมาผสมกับความเชื่อถือในความคิดเห็นและภาพพจน์ส่วนตัว เขาเกลียดชังผลที่เกิดจาก

การปฏิวัติอุตสาหกรรมในประเทศอังกฤษ พร้อมกับตั้งความหวังไว้ว่า สักวันหนึ่งคงจะมีแผ่นดินใหม่ที่เขียวชอุ่มอยู่ในประเทศนี้ ซึ่งนับว่าเป็นความฝันที่แสนจะโรแมนติก เมื่อเขาเปิดหูเปิดตาไม่รับรู้ความก้าวหน้าทางวิทยาการใด ๆ ที่เกิดขึ้นในช่วงชีวิตของเขา

ใน ค.ศ. 1800 เขาย้ายไปทำงานให้กับภริยาชื่อ วิลเลียม เฮลีย์ ที่เฟลแฟม ในซัสเซ็กซ์ งานแสดงเดี่ยวที่เขาเปิดขึ้นในปี ค.ศ. 1809 ณ ร้านที่เคยเป็นของน้องชายนั้นเป็นความล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง ทำให้เขายากจนข้นแค้นหนักเข้าไปอีก ระหว่างปี ค.ศ. 1804 และ ค.ศ. 1818 เขาทำบทกวี **Jerusalem** โดยมีภาพพิมพ์ประกอบอยู่ถึง 100 ภาพ

ค.ศ. 1818 เบลคได้รู้จักกับจิตรกรชื่อ จอห์น ลินเนล ผู้ว่าจ้างให้เบลคผลิตภาพประกอบหนังสือ **Book of Job** ที่เบลคทำเอาไว้แล้วออกมาอีก 1 ชุด ภาพเหล่านี้ล้วนเป็นเรื่องเกี่ยวกับความทุกข์ทรมานและความโหดร้ายเลวทราม นอกจากนี้ลินเนลยังให้เบลคทำงานชิ้นใหญ่ยิ่งขึ้นสุดท้ายของเขา คือ ภาพประกอบชุด **Divine Comedy** (สุขนาฏกรรมประเสริฐ) ซึ่งเริ่มทำในปี ค.ศ. 1824 แต่พอถึงปี ค.ศ. 1827 เขาก็เสียชีวิต ยังคงเหลือภาพพิมพ์อีก 7 ภาพ และภาพวาดเส้นอีก 102 ภาพที่ยังทำไม่เสร็จ ในปีท้ายๆ ของชีวิตมีศิลปินรุ่นหลังนิยมชมชอบเขาอยู่กลุ่มหนึ่ง ทำให้เขามีความสุขที่สุดอย่างไม่เคยมีมาก่อน ภาพที่มีอิทธิพลต่อศิลปินรุ่นต่อๆ มามากที่สุด ได้แก่ ภาพพิมพ์ไม้ชุดประกอบบทกวีของ Virgil ชื่อ **Pastorals** (ทุ่งนาป่าเขา)

ภาพคู่รักในลมหมอน เป็นภาพประกอบเรื่อง “สุขนาฏกรรมประเสริฐ” โดยเบลค ราว ค.ศ. 1824 สีนากับปากกา และหมึกขนาด 14 $\frac{3}{4}$ " x 20 $\frac{7}{8}$ " พิพิธภัณฑ์ศิลปะเบอร์มิงแฮม อังกฤษ